

Quapropter, ò bone Jesu, ò dilecte & amabilis Jesu! his omnibus animo meo recogitatis, & cordi meo altè per tuam gratiam defixis, confiteor quia tibi soli peccavi. Quid nunc faciam tibi, ò custos hominum? quid faciam? sacrificium justitiæ. Igitur offero tibi cor contritum & humiliatum, quod tibi summè placet, quodque nunquàm despicias. Verè doleo quòd peccaverim; doleo non propter gehennæ metum, non propter gloriæ desiderium, sed propter te, qui es totus amabilis, summè bonus & sanctus; & quia parùm doleo propter te, maximè doleo; jam nolo ampliùs peccare propter te, qui idem ipse semper es, bonus & amabilis: sufficit mihi gratia & amicitia tua, & modò ut te semper diligam, ò dilecte mi! modò ut non ampliùs peccem tibi, ò bonitas infinita! nihil aliud peto; da mihi amorem tui, & dives sum satis. Deus auxilii mei, adjuva me; Domine ne moreris, quia pauper & inops sum ego, & ad malum ab adolescentia vehementissimè pronus.

AD CONFESSIONEM ACCESSUS.

Accede ad Sacramentum Pœnitentiæ cum fiducia, in spiritu humilitatis, & in animo contrito, confitere in amaritudine animæ tuæ saltem peccata totius mensis præteriti; da operam ut propositum tuum sit magis sincerum & firmiter; quapropter vigila & ora, diffidens tibi, in Deo sperans, qui dat fortitudinem plebi suæ: noli ampliùs peccare; sed si stas, vide ne cadas, ne quid deterius tibi contingat, & ne tandem de ore Dei evomaris serve nequam.

CELEBRATIO MISSÆ.

Diligentiùs ipse probatus, ut præcipit Apostolus,

veste nuptiali indutus, & ferventiori devotione actuali ornatus, accede ad Sacram Missam & Communionem; sed cogita ministrum tibi super lectum doloris communicanti dicere: *accipe Viaticum, frater, Corporis Domini nostri Jesu Christi.* Vide in Regula Cleri aspirationes ignitas, tum præparationi, tum gratiarum actioni aptatas, pag. 105 & 131.

DISPOSITIO TESTAMENTI.

Sanctus Augustinus testamentum nullum fecit, quia undè faceret pauper Christi non habuit. Utinam de te, sic paupere moriente, jure dici posset quod de S. Francisco, de S. Thoma de Villanova, & de aliis prædicatur: pauper hic & modicus cælum dives ingreditur, hymnis cœlestibus honoratur, dispersit, dedit pauperibus, justitia ejus manet in sæculum sæculi. Nonne & tu pauperes semper tecum habes? Cur ergo non facis tibi amicos, ut cum defeceris, recipiant te in aeterna tabernacula?

Fortassè dispones in hora mortis largas eleemosynas, in sinu pauperum post mortem concludendas, dotabis Ecclesias, &c. & interim, videns quotidie & ubique mendicos Lazaros in januis jacentes, ab iis viscera tua inclemens claudis? Verè à satana te tentari sinis: verè divitiis affluentibus cor apponis. O præclarum, imò potiùs detestandum sævissimè sacrificium! nam tunc necessitate coactus dabis quod tuum non erit; dabis quod tunc auferetur, & quo diutiùs frui non poteris. O miser! quis te ita fascinavit, ut hanc vanitatem, Deo & hominibus odibilem, non videas? O quàm metuendum est ne pecunia tua tecum sit in perditionem!

Si autem necesse sit testamentum facere, fac illud coram Christo Judice interea dum sanus es & tuus:

in infirmitate, blanditiis & minis duceris quò tu non vis. (a) Cur ergò differs?

Prætereà, nonne ipsi laicis suades ut maturè disponant domui suæ, id est, ut testamentum condant dum sana mens est in corpore sano? Ita sanè; & quare? quia illa dispositio in horam mortis dilata, distrahit à Deo, à cura animæ & beatæ mortis, est discordiarum, & litium seminarium, & quia infirmitatis tempus nimis breve & pretiosum est, quàm ut totum studio beatæ mortis non impendatur. Quare ergo tu ipse maturè non sapis? O cæcitas tua!

Cave etiam ne, si imprudenter de die in diem differas, tempus illud condendi, ut sæpius miserè accidit, non habeas. Memineris iterùm, affectum paternum, malorum seminarium, extare in Ecclesia Dei, & te debere, ut jam monuimus, pauperum aliarumque personarum miserabilium paternam curam gerere; cave ergo ne quis te seducat inanibus verbis, & ne donans consanguineis divitibus res ecclesiasticas, quæ Dei sunt, in æternum pereas. Surgerent ne hi parentes ut tibi opitularentur in inferno, & ut de illo te liberarent? nequaquam: quia in inferno nulla est redemptio.

Tandem quamvis sanus testamentum feceris, disperge, adhuc vivens, & ut hilaris dator, quidquid poteris pauperibus; sis per te ipsum misericordiæ vir, & eleemosynas tuas enarrabit Ecclesia sanctorum.

CONSIDERATIO

De angustiis quæ Sacerdotes in hora mortis torquere solent.

I. Delicta juventutis meæ, & peccata aliena, quibus communicavi, vel citò imponendo manus, vel

(a) S. Aug.

conferendo indignis beneficia, absolutionem, &c. vel non arguendo populum de peccato, vel scandalizando pusillos; insuper peccata excusa & pro nihilo reputata, vita tepida, inutilis & animalis; sed præsertim falsa conscientia. O cogitatio, sæva animæ meæ carnificina! Tribulatio & angustia jam inveniunt me!

II. Abusus tot dierum salutis, tot gratiarum, & præsertim divinæ Eucharistiæ, tot Missarum & Communionum; quantus timor & tremor! Quot sacrilegia sub præclara pietatis specie! Væ mihi, si sanguis Jesu Christi exquiratur! Insuper, dilapidatio rerum ecclesiasticarum, quæ Dei sunt. Heu! Quot pauperes stabunt adversus me?

III. Defectus diligentis examinis, sinceri doloris, veri firmique propositi & integritatis in confessionibus præteritis. O quantum timeo, ne mortaliter lapsus, hac secundâ post naufragium tabula, propter poenitentiam fœdè actam, abusus sim!

IV. Non satisfacisse Deo pro tot peccatis, & proximo ac Ecclesiæ pro tot damnis, verbo, opere, scandalo, cooperatione, fraudulenta à choro absentia, prava officii recitatione, &c. illatis. Nonne debui reddere Deo quæ Dei sunt, & quæ sunt Cæsaris, Cæsari?

V. Suscepisse curam animarum non vocatum, aut capacitate carentem: insuper ignorasse, aut certè neglexisse munia mea præsertim pastoralia. Heu! quanta amaritudinum abyssus! in quantum profundi liminum jam me hæc demergit tempestas? quot ovium sanguis de manu mea requiretur!

VI. Non incubisse perfectioni meæ; dixisse, & non fecisse. Quid est iur me ipsum non curavi, medicus insipiens? Nonne jam ore meo judicare teneor? Posuerunt me custodem in vineis, & vineam meam non custodivi! Proh pudor! O stupiditatem meam! Nonne

similis sum illis, qui post fabricatam Noe arcam, ut salvarentur, ipsi in aquis periere? Proh dolor!

VII. Non fecisse omnia in gloriam Dei, sanctè, ferventer, & constanter, in spiritu & veritate, secundum ordinem, & juxta beneplacitum Christi. Quid ergo juvat sic gloriari: dives sum, dum Dominus dicit: miserabilis es?

VIII. Non vigilavisse, & de matura ad mortem preparatione non curasse. Quis mihi dabit lacrymas, ut tantam plorem imprudentiam?

Vide nunc, charissime Frater, coram Deo misericordè, num bi conscientie stimuli te in hora mortis exagitant. O nimis felix quòd hos prævenire possis; remedium, nobis crede, protinus adhibe, ne bis, Deo vindice & frustra crucieris in novissimo die.

ACCEPTATIO MORTIS.

Beatus ille servus quem cum venerit Dominus invenerit vigilantem. Forsan hac nocte animam meam repetent à me. Deus, Deus meus, vigilem ergo semper ad te, ut semper paratus sim, quia qua hora non puto, Tu venies. Dixi: nunc coepi, volo maturè sapere, ac novissima providere; idcirco jam hodiè immolo tibi sacrificium laudis.

I. Voluntariè sacrifico tibi vitam meam, quia in gloriam tuam creasti eam.

II. Statutum est omnibus hominibus semel mori, quia vitæ & mortis potestatem, ut Deus, habes. Ergo in pulverem revertatur corpus meum; non mea voluntas, sed tua fiat; ita Pater, quoniam sic fuit placitum ante Te.

III. Tu scis, Domine, quia amo Te, & ideo animam meam pono pro Te.

IV. O Jesu! quid retribuam tibi pro omnibus quæ retribuisti mihi. O pie pellicane! in hoc cognosco cha-

ritatem tuam, quoniam animam tuam pro me posuisti. Quid retribuam tibi, ò bone Jesu? animam meam. Majorem hac siquidem dilectionem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.

V. Peccavi! iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum; exhibui omnia membra mea servire immunditiæ & iniquitati; & licet minister tui sim, & dispensator mysteriorum Dei, te tamen servire feci iniquitatibus meis. Igitur exurge Deus, judica causam tuam, cadat iste armatus & inimicus homo & servus peccati, reus est mortis, crucifigatur, crucifigatur, quasi putredo consummatur, & quasi vestimentum quod comeditur à tinea.

Superbii, terra & cinis: revertatur ergo ad terram tenebrosam. Oblivioni det, tanquam mortuus à corde, in spiritu humilitatis, contritionis & satisfactionis; subter corpus meum, quod aggravat animam, sternatur tinea, & operimentum meum sint vermes; interrim circumdent me dolores mortis; meritò hæc patiar; dilexi mundum, & ea quæ in mundo sunt: à mundo separet me amara mors; justus es Domine & rectum judicium tuum.

VI. Væ mihi! appono quotidie iniquitatem super iniquitatem, in terra Sanctorum iniqua gero, lapis offensionis sum, ac petra scandali; & licet plantatus in domo Domini, sum tamen servus inutilis; veniat mors super me, ut non amplius peccem tibi; malo tibi dilecto mori, quam tibi offenso vivere, ò Jesu mi! Idcirco à te peto ut moriar; neque enim melior sum quam patres mei.

Hei mihi! tua quidem judicia sunt abyssus multa, terribilis es in consiliis super filios hominum; judicabis justitias, de omni verbo otioso reddam rationem, quasi pannum menstruatæ universæ justitiæ meæ, in Angelis reperis pravitatem, non parcis delinquenti:

horrendum est incidere in manus tuas. Vix justus salvabitur, ubi parebo ego impius & peccator? Timor & tremor veniunt super me; ecquis novit potestatem iræ tuæ? Verè Domine rectum judicium tuum. Torrentes iniquitatis meæ & pericula inferni conturbant me; ecquis potest cogitare diem adventus tui? Quis stabit ad videndum te? Idcirco ex una parte mori timeo, quia non sum paratus; & ex alia vivere erubesco, quia parùm proficio, & quia quò diutius vivo, eò magis mihi thesaurizo iram tuam in die judicii. Malo tamen mori, & misericordiæ tuæ me committere, quia benignus & misericors es, quàm de mea mala conversatione scandalum facere. Quis ergo liberabit me de corpore mortis hujus?

VII. O Jesu, laus mea, Jesu cordis mei! tædet animam meam vitæ meæ, quia non diligo te fortitudo mea, & vita animæ meæ; opus tuum facio negligenter; ideò, amor mi, expecto donec veniat immutatio mea: ut quid terram occupo? Vocabis me, & ego respondebo tibi. O utinam jam jam inhabitem in domo tua, ut in sæcula sæculorum laudem te!

VIII. O ignis jugiter ardens! continuus est dolor cordi meo; tabesco & tristis est anima mea usque ad mortem, quia ubique video prævaricantes & pollutentes Templum sanctum tuum; tolle ergo animam meam, expedit mihi magis mori quàm vivere.

IX. O Jesu, qui cum dilexisses nos, in finem dilexisti nos, & pro omnibus mortuus es, oblatum quia ipse voluisti; exemplum dedisti mihi, ut quemadmodum tu fecisti, ita & ego faciam; nonne æquum est ut conformis fiam imago tui? Non est servus major Domino suo; insuper tui Minister sum, & ubi tu es, illic imperas ut Minister tuus sit; volo mori ut faciam secundum exemplar quòd mihi in monte monstratum est.

X. O Jesu, portio mea in terra viventium! O torrens voluptatis? O Jesu fons vitæ! cupio dissolvi & esse tecum: tu mihi vivere fuisti, nonne mori mihi lucrum erit? Veniat mors super me, instat tempus resolutionis meæ; satiabor cum apparuerit gloria tua. Veni Domine Jesu, veni Sponse mi, quia amore langueo. Fuerunt mihi lacrymæ meæ die ac nocte, dum dicitur mihi quotidie: ubi est Deus tuus? Veni, ò vita animæ meæ, educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo: me expectant justi, donec retribuas mihi. O quando hæc erunt? quæ enim nunc expectatio mea? Nonne tu Dominus Deus?

ACTUS RELIGIONIS

per vitam, & præcipue in hora mortis eliciendi.

ACTUS FIDEI.

Credo in Deum qui me creavit ad imaginem & similitudinem suam, & in Jesum Christum Salvatorem meum, qui dilexit me, lavit, & redemit me Sanguine suo; & in Spiritum Sanctum, qui me in Baptismo sanctificavit.

Credo quòd Redemptor meus vivit, & in novissimo die de terra surrecturus sum, & in carne mea videbo Deum Salvatorem meum.

Credo quiddid dixit Dei Filius; nihil hoc verbo veritatis verius.

Credo quiddid Sancta, Catholica & Apostolica Ecclesia, à Christo & Apostolis hucusque credidit, & mihi credendum proposuit.

Hic recita Symbolum Apostolorum: Credo, &c.

cui subjunge:

Hæc omnia credo, quia tu Domine, qui es ipsa veritas, ea revelasti. In hac fide natus & baptizatus sum; in hac per gratiam tuam vixi, in hac volo mo-

ri. Paratus sum & non sum turbatus, in carcerem & in mortem ire pro hac fidei veritate tuenda: adauge fidem meam.

Te pariter obsecro, ut in omnibus hominibus sanctum istud lumen fidei augere velis & in infidelibus illud accendere, ut eò magis te omnes agnoscant, confiteantur & adorent. O utinam confiteantur tibi populi Deus, confiteantur tibi populi omnes! Utinam omnis terra adoret te, & psallat tibi in hac vita, ut tandem in sæcula sæculorum omnes laudent te!

Actus spei.

In te Domine speravi, non confundar in æternum, vitam verò æternam possidebo, quia non vis mortem peccatoris, sed ut magis convertatur & vivat. O Jesu, Salvator mi! gratiam & gloriam, ut confido, dabis mihi, quia mortuus es propter justificationem nostram, & quia in promissis tuis fidelissimus es. Quantumvis ergo tu justus sis, & ego homo peccator sim, & peccatorum primus, attamen, ò Jesu miserator & misericors, misericordiæ tuæ magnæ lætificant animam meam; hæc tria audi vi, nimirum quia tibi est potestas, misericordia, & fidelitas; horum memor fui & delectatus sum.

Iterum & securè dico: lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi, in domum Domini ibimus. Adveniat ergo regnum tuum; regnum inquam, quod parasti Electis à constitutione mundi; sonet in auribus meis hæc meliflua vox: *hodie meum eris in paradiso*. Reposita est hæc spes mea in sinu meo; hæc me consolatur in tribulatione & humilitate mea.

Audite hæc omnes gentes ut non contristemini, consolamini invicem in verbis istis, neque dicatis sicut & cæteri qui spem non habent: major est iniquitas nostra, quam ut veniam & gloriam obtinere pos-

simus; nonne bonitas Dei præstabilis est super malitia vestra? Scitote quia nullum deserit Pater misericordiarum, nisi ab eo ipse prius deseratur; si enim, cum essemus inimici, reconciliati sumus Deo per mortem Filii ejus, quanto magis reconciliati, salvi erimus in vita ipsius? Convertimini ergo, agite poenitentiam, contendite usque ad finem perseverare, & confidite: fides vestra vos salvos faciet.

Actus charitatis.

O Deus charitas! quam serò te amavi! pereat tempus in quo non te amavi, ò pulchritudo antiqua! O ignis consumens, Deus! ò ignis jugiter ardens & nunquam deficiens! ure renes meos & cor meum, ut anima mea amore langueat, & liquefiat tui amoris igne. O amor! da mihi amorem tui. O bonitas infinita! diligo te propter te. O totus amabilis! utinam nec ipsa mors separet me à charitate tua. Diligo etiam proximum sicut meipsum, inimicos meos propter te; ne statuas illis ullum peccatum.

Actus poenitentiae.

Tibi soli peccavi Domine, tibi summo bono, & malum coram te feci; quid vilius! Quid ultra debuisti facere, & non fecisti? At ego offendi te, dereliqui te Deum factorem & summum benefactorem meum! Quid detestabilius? Peccavi Domine; & scio quia nihil coinquinatum intrabit in Regnum cælorum: non intres in judicium cum servo tuo, quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens; sed secundum magnam misericordiam tuam miserere mei; ab occultis meis munda me Domine, & ab alienis parce servo tuo. Doleo Domine, doleo vehementer quòd tibi soli peccaverim, quia bonus es tu. O Jesu, mi Jesu! vix tempore illi quo te offendi, Deus

meus & omnia. Exitus aquarum deducant oculi mei, quia non custodierunt legem tuam, & quia millies mihi metipsi te crucifixi, dulcissime Salvator mi. Nolo amplius peccare, etiam si oportuerit me millies mori. Verum mecum sit gratia tua, teneat me, deducat me dextera tua, Domine fortitudo mea, & ab inimicis meis salvus ero.

Actus resignationis.

O bone Jesu! oblatu quia ipse voluisti, bibisti calicem passionis & mortis; passus es, reliquens mihi exemplum ut sequar vestigia tua: igitur quemadmodum fecisti, ita & ego facere volens; libenti animo dico: possum bibere calicem quem mihi offers, & te iuvante illum bibam. Iterum: o Jesu mi! complacere mihi propter te in infirmitatibus meis, quia hæc est voluntas tua ut patiar super lectum doloris mei, tu mihi vivere est & mori lucrum: sive vivam, sive moriar, tui sum.

Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum, paratum vivere; ut anima mea vivens laudet te, & confiteatur tibi Domine, ut tuæ confixus cruci tibi compatiar, & stigmata tua in corpore meo portem. De cætero nemo mihi molestus sit: paratus sum & in carcerem & in mortem ire. Nonne quæ à te sunt, ordinata sunt? Nonne vita & mors sunt à te? Si capillus de capite non cadat nisi te volente, si ventus & mare obediant tibi, nonne tibi subjecta erit anima mea? Ergo, Domine Jesu, non mea voluntas, sed tua fiat. Repleor consolatione, superabundo gaudio in omni tribulatione mea, quia dignus habeor pati & mori pro nomine tuo, o Jesu, & Deus cordis mei! Ecquid? Tu Rex gloriæ, tu Fili Dei vivi, morte turpissima condemnatus fuisti; obediens usque ad mor-

tem; mortem autem crucis; & ego servus & peccator, dolores mortis, ipsamque mortem, reus mortis, recusarem? Absit.

Volo ergo quidquid vis, volo quia vis, volo quomodo vis, volo quamdiu vis.

Attamen memini quia pridem quam patereris & morereris, cœpisti pavere & tœdere, & tristis usque ad mortem fuisti; quis non paveat appropinquare morti, si tu, fortitudo & victoria Martyrum, sic formidasti? Quid, instante morte, fiet de me? quomodo sustinere poterò, nisi tu mecum sis, & pugnes pro me, qui laborantes & oneratos invitas ad te, ut eos reficias? Eja ergo Jesu, qui es refugium meum, patientia & fortitudo mea, ne derelinquas me in tempore malo, sicut nec Pater tuus dereliquit te; mitte, inquam, & mihi sanctum Angelum tuum qui me in his angustiis confortet & confirmet, donec peracto agone, & timore inimicorum meorum liberatus; accipiam coronam vitæ, quam promisisti legitime certantibus & usque in finem perseverantibus.

Actus desiærii.

Domine Jesu! tu es gloria mea, corona mea, tu exultans caput meum; si ergo inveni gratiam in conspectu tuo, ostende mihi faciem tuam. Unam petii à te, Domine Jesu, ut inhabitem in domo tua omnibus diebus vitæ meæ; satiabor cum apparuerit gloria tua; ibi in sæcula sæculorum laudabo te. Non mortui laudabunt te, Domine, neque omnes qui descendunt in infernum. Quare, o Jesu, fecisti me, si non debeo tibi esse conjunctus? (a) Tuus sum ego, salvum me fac, o salus mea! Gratiam & gloriam da-

(a) *S. Bon.*

bis Domine; hæc spes consolatur me in humilitate mea & in hac lacrymarum valle.

Heu mihi! quia incolatus meus prolongatus est! Ecquando tandem veniam & apparebo ante faciem tuam? O Deus meus, misericordia & tranquillitas mea! irrequietum est cor meum, donec requiescat in te, in quem desiderant Angeli prospicere.

Actus abrenuntiationis.

Abrenuntio mundo, qui totus in maligno positus est; renuntio omnibus quæ possideo; odi propter te Patrem & Matrem, odi & animam meam; omnia arbitror ut stercora, ut te lucrificam. Tu es thesaurus meus, ibi est cor meum; nudus egressus sum, nudus revertar ad te; suscipe servum tuum in bonum, aspice in me, ne fortè cum aliis prædicaverim rerum omnium abdicationem, ipse cupiditate & amore sæculi pressus, reprobus efficiar.

Petitio victoriæ tentationum.

Militia est vita hominis super terram. O fidelis Deus! ne patiaris, præsertim in hora mortis, me tentari super id quod possum. Tunc adversarius meus tanquam leo rugiens circumbit me acrius, ut devoret me; sed si tu es pro me, quis contra me? Et si ambulaverò in medio umbræ mortis, non timebo mala, quoniam tu mecum eris. Jam nunc renuntio omnibus diaboli suggestionibus: vadat retrò satanas; exurge Deus, & dissipentur omnes inimici mei; iter meum impedire non audeant. Si dum anxietur cor meum, ò spes mea! sis turris fortitudinis à facie inimici; inhabitabo in tabernaculo tuo in sæcula, quia tunc anima mea, miserante te, morietur morte iustorum.

Perseverantiæ petitio.

O Jesu! tu scis quia servus inutilis sum; sed ò bone Jesu, tu qui cognoscis figmentum meum, qui es spes mea in terra viventium, & ex quo omnis sufficientia mea est & gloriatio, corona dona tua, corona me in misericordia & miserationibus, & propter gloriam nominis tui da mihi coronam vitæ quam promittis diligentibus adventum tuum, & perseverantibus usque in finem. Utinam obdormiam in te, ò Jesu mi! jam tunc in pace dormiam & resquiescam; ipsa caro mea requiescet in spe. Intrem tandem in gaudium tuum. In manus tuas commendo spiritum meum, et misericordias tuas in æternum cantabo.

MEDITATIO

De sententia quæ feretur contra pravos Sacerdotes in die iudicii.

Discedite à me maledicti in ignem æternum. Discedite à me, vos Sacerdotes quos elegeram ut essetis populus meus peculiaris, noti, & Angeli mei; vos servistis mammonæ, et non Deo; dereliquistis Deum factorem & zelatorem vestrum, qui dederat vobis claves regni cœlestis; discedite à me; non populus meus, nec ero vester. O separatio, tota gehenna gravior!

Maledicti. Heu! maledici ab illo à quo profluit omnis benedictio dulcedinis! O terribilis pœna!

Maledicti à me, quem inhonorastis; à Patre meo, quem contempnistis; à Sanguine meo, quem effudistis & indignè bibistis; à Matre mea cujus præsidium despexistis; ab Electis, quos habuistis aliquando in derisum; à populis & pusillis, quos scandalizastis; à Ninivitis, qui in predicatione Jonæ pœnitentiam

egerunt: vos verò in terra sanctorum iniqua gesis-
tis, dixistis, & non fecistis. O maledictio, fons om-
nis mali! Quid times, ò anima mea, si hanc non ti-
meas?

Verùm, ò Dòmine Jesu, quò ibunt hi prævarica-
tores ministri, quos expellis & maledicis? ubi est hæc
horrenda nimis habitatio?

Audite hæc omnes gentes, audite Sacerdotes, &
pavete.

Discedite in ignem; crucietur in hac flamma cum
diabolo corpus vestrum, quod unctione consecratum,
co inquinastis & polluistis mensa dæmoniorum; jus-
tum est ut ipsum corpus quod participavit cum anima
concupiscentiæ ignis, participet cum anima igneis
vinculis quibus vos sub caligine reservavi. O miseran-
da sors! O juste iudex ultionis, quam horrendum est
incidere in manus tuas!

Sed, ò Domine, dic mihi iterum: usquequo per-
severabit illud exilium, ignis ille?

Iterùm audite Sacerdotes, erudimini ad hanc vo-
cem, vos qui iudicatis terram, & discite servire Do-
mino in timore.

Discedite in ignem æternum, in ignem inextingui-
bilem: character sacerdotalis quo signati estis, erit
vobis in æternam ignominiam, in sempiternam an-
gustiam; discedite, numquàm videbitis gloriam meam,
infer us erit in æternum domus vestra; ibi erit æter-
nus fletus, æternus stridor dentium; ibi sempiternus
horror; vermis vester non morietur; noluistis canta-
re in æternum misericordias meas, discedite; narra-
te in æternum potestatem iræ meæ; perditio vestra ex
vobis. Proh desperatio!

Ecquid ego Sacerdos, cum sim in honore, nun-
quàm intelligam? Ecquid separari à Jesu meo, cu-
jus minister sum! Hac sola recordatione conturba-

tur cor meum, contremiscunt omnia ossa mea.

Heu! quomòdò habitare potero cum ardoribus sem-
piternis, ego qui in deliciis sum? Quid est cur non
miserere animæ meæ, ego qui zelo meo aliorum mi-
serere? Nonne bonum erat mihi si in sanctorum
numquàm intrassem, & si natus non fuisset?

O piissime Jesu, miserere mei dum tempus est
miserendi: hic ure, hic seca, hic non parcas, modò
in æternum parcas. Volo salvare animam meam; qua-
propter paratus sum meipsum docere omnia salutis
media quæ alios doceo, eaque viriliter exequi, ne
fortè cum aliis prædicaverim, ipse reprobus efficiar:
adjutor meus esto Domine, ne moreris.

*Charissime Frater, per viscera misericordiæ obse-
cramus te: quodcumque potest manus tua, instanter
operare, quia nec opus, nec oratio, nec sapientia erunt
in inferno quò tu properas. Fuge præsertim illud pec-
catum quod tibi à Jesu separationem minatur, & stu-
de adhaerere semper Domino tuo per crebros & igni-
tos amoris actus, ut in te vivat in æternum quem to-
ta mente per vitum dilexeris.*

ALIA MEDITATIO

*De sententia erga probos & electos Sacerdotes in
die iudicii.*

*Venite benedicti Patris mei, possidete paratum vo-
bis regnum à constitutione mundi.*

*Venite vos qui reliquistis omnia, & secuti estis
me, vos coadjutores & ministri mei, qui dignè am-
bulantes vocatione qua vocati estis, passi estis prop-
ter justitiam, & bibistis calicem quem ego bibi; jam
hyems transiit, surgite & venite: ubi sum ego, ibi
& vos ministri mei eritis.*

*Suavis invitatio, desiderabilis super aurum & lapi-
dem pretiosum multum! O Jesu spes suspirantis*

animæ meæ! quis mihi det ut tibi adeo fidelis sim usque ad mortem, ut cum electis vocari tandem possim?

Benedicti Patris mei, vos discipuli mei ab hominibus passi estis maledictiones & persecutiones; putabant vitam vestram insaniam, tanquam purgamenta hujus mundi facti estis omnium peripsema usque adhuc; vos autem à Patre electi & computati estis inter filios Dei: benedicti vos à Domino qui fecit cœlum & terram.

Felix benedictio! O quàm beatus ero cum maledixerint mihi homines! hanc lætus accipiam benedictionem à Deo salutari meo: cum illa venient mihi pariter omnia bona.

Possidete paratum vobis regnum à constitutione mundi; vos domestici mei, quia omnia fecistis quæ ego præcepi vobis, percipite hanc immarcessibilem gloriæ coronam, quam ego, princeps Pastorum, promisi vobis; hanc percipite ministri mei, qui bene ministrantes, bonum gradum vobis acquisivistis: vos presbyteri duplici honore digni, quia bene præfuisistis, & quia verbo & exemplo dedistis scientiam salutis plebi meæ, & usque in finem perseverastis, fulgebitis in perpetuas æternitates.

Gaudete & exultate, ecce enim merces vestra copiosa est in cœlis. Ego ipse fons vitæ, & torrens voluptatis, ero merces vestra magna nimis, merces æterna. Seminastis aliquandiu in lacrymis, plantastis Ecclesiam sanguine vestro, jam priora transierunt, gustate nunc & videte quomodo hoc leve & momentaneum tribulationis vestræ æternum gloriæ pondus operabitur in vobis; gaudete, & iterum dico, gaudete: gaudium vestrum nemo tollet à vobis.

Quàm bonus Israël Deus his qui recto sunt corde! Fidelis sermo omni acceptione dignus! Jam ad hæc audita inardescit animus, lætatur cor meum in

his quæ dicta sunt mihi, liquefit anima mea, & defecit in atria tua, ò Jesu centrum animæ meæ! jam cætera arbitror ut stercora, ut te lucrificam Deum meum & omnia, jam ardentem cupio dissolvi & esse tecum; quando ergo veniam & apparebo ante faciem tuam? Veni Domine Jesu, & noli tardare.

O anima mea, bonum quidem est te ibi esse ubi desideras & speras sine fine gaudere; verum coërce tantisper desideria tua; nonne oportuit Christum, cujus minister es, pati, & ita intrare in gloriam suam? Stude et tu mortificari propter illum, quoad vixeris, tota die, labora interdum sicut bonus miles Christi, imple ministerium tuum, zela zelum legis ejus & salutis tuæ, spera in eo, & fac bonitatem, incumbere puritati tuæ; quis enim ascendet in montem Domini, aut quis stabit in loco sancto ejus, nisi innocens manibus & mundo corde? Et cum tandem cursum consummaveris, fidem servaveris, audies, propitio Deo, istud mellissimum verbum: *veni amica mea, veni coronaberis.*

PIA ET EFFICAX

ad Christum crucifixum consideratio.

*E*cce, ò anima mea, ecce Salvator tuus: fiducialiter agas in eo, & ne timeas: ecce Agnus Dei qui occisus est, & qui tollit peccata mundi; quare ergo tristis es anima mea, & quare conturbas me? Inspice vulnera pendentis, sanguinem morientis, pretium redimentis; caput inclinatum ad osculandum, cor apertum ad diligendum, brachia extensa ad amplectendum, totum corpus extensum ad redimendum. Accede ergo cum fiducia ad Deum pro te crucifixum, præbe illi cor tuum, cor amore flagrans, cor contritum & humiliatum, cor compatiens & obediens usque ad mortem, sic cum illo

loquere ex abundantia amoris, doloris, & fiducia.

Adoro te Jesu Christe, & benedico tibi, quia per crucem tuam redemisti mundum. Salvator mundi salva me, qui per crucem tuam redemisti me. O Jesu miserator & misericors! anticipent me misericordiae tuae, quia pauper factus sum nimis. O Jesu! quid est Jesus, nisi Salvator? Ergo ò Jesu, propter gloriam nominis tui redime me, miserere mei, salva me, dum non est praeter te qui redimat, neque qui salvum faciat.

O Jesu, Agne immaculate, recordare quòd non corruptibilibus auro vel argento redemptus sim, sed pretioso sanguine tuo. Verùm quæ utilitas mihi in sanguine tuo, si descenderò in aeternam corruptionem? Ecce redemisti me, crucem passus: tantus ergo labor non sit cassus, sed salva me, fons pietatis, & copiosa redemptio mea.

O Jesu! qui latroni poenitenti paradikum promisisti, & qui factus es mihi sanctificatio & redemptio, miserere mei, quoniam in te confidit anima mea. Ab occultis meis munda me Domine, & ab alienis parce servo tuo. Ecce adeo cum fiducia ad thronum gratiae tuae, ut misericordiam consequar, & gratiam inveniam in auxilio opportuno. Quid mihi nunc denegabis testamenti novi mediator Jesu, si iniquitates meas portans, pro me mortuus es? Ecce aspersio sanguinis tui melius loquitur quàm Abel. Peccata quidem mea, ò Jesu mi, clamant vindictam; at sanguis tuus veniam & misericordiam.

Horrendum quidem est incidere in manus Dei viventis; sed, ò amantissime Jesu, quàm suave est incidere in manus Dei morientis! Ergo in manus tuas commendo spiritum meum; redemisti me Deus veritatis. In te Domine speravi, non confundar in aeternum. Utinam audiam in hora mortis hoc meli-

fluum verbum: hodiè mecum eris in paradiso. Reposita est hæc spes mea in sinu meo.

Judicia quidem tua abyssus multa; terrores tui & torrentes iniquitatum mearum conturbant me; sed hæc vulnera tua, brachia extensa, caput inclinatum, cor apertum, & misericordiae tuae quæ à sæculo sunt, lætificant animam meam; igitur propitius esto mihi peccatori, ò misericordia mea! ne in furore tuo arguas me, & non intres in iudicium cum servo tuo, intra vulnera tua absconde me donec pertranseat furor tuus, & ne permitas sanctum tuum videre corruptionem.

O cor lancea militis perforatum! ò cor, petra refugium herinac-is! ibi passer invenit sibi domum, & turtur nidum sibi ubi ponat pullos suos. O cor refugium meum in tempore malo! hæc requies mea, hic habitabo, quoniam elegi eam; hoc in nidulo meo moriar, & ab inimicis meis salvus ero; sed interim, ò cor Jesu flagrans amore mei, inflamma cor meum amore tui illo igne quem venisti mittere in terram.

O Jesu, confiteor quia ego millies te mihi metipsi crucifixi, ego vulneravi cor tuum; sed recordare Jesu pie, quòd non despicias cor contritum & humiliatum. Verè doleo quia tibi soli peccavi, & quia paravi tibi crucem Salvatori meo; non dimittam te donec benedixeris mihi, & donec audiam in corde meo istud suave verbum: vade in pace, remittuntur tibi peccata tua. Diligo te fortitudo mea & liberator meus, paratus sum, & non sum turbatus, animam meam ponere pro te, qui dilexisti me, & lavisti me in sanguine tuo: interim, ò Jesu mi, tibi conformis imago esse cupiens, stigmata tua, quoad vixero, in corpore meo portabo, ut adimplens ea quæ desunt passionum tui, & tandem in ara crucis, & in tuo amplexu ac osculo mortuus, dimittas